"పులి మజా గొర్రెకి ఎక్కణ్ణించొస్తుందయ్యా? పులి పులే గొర్రె గొర్రే!" అని ఓ రోజున భూపతి చాలా వెటకారంగా అన్నాడు. గొర్రెని నా దగ్గర ముఫ్తగా తీసుకు కాలుస్తూ.

ది స్మోకింగ్ టైగర్

అను పులి ప్రూజ కథ

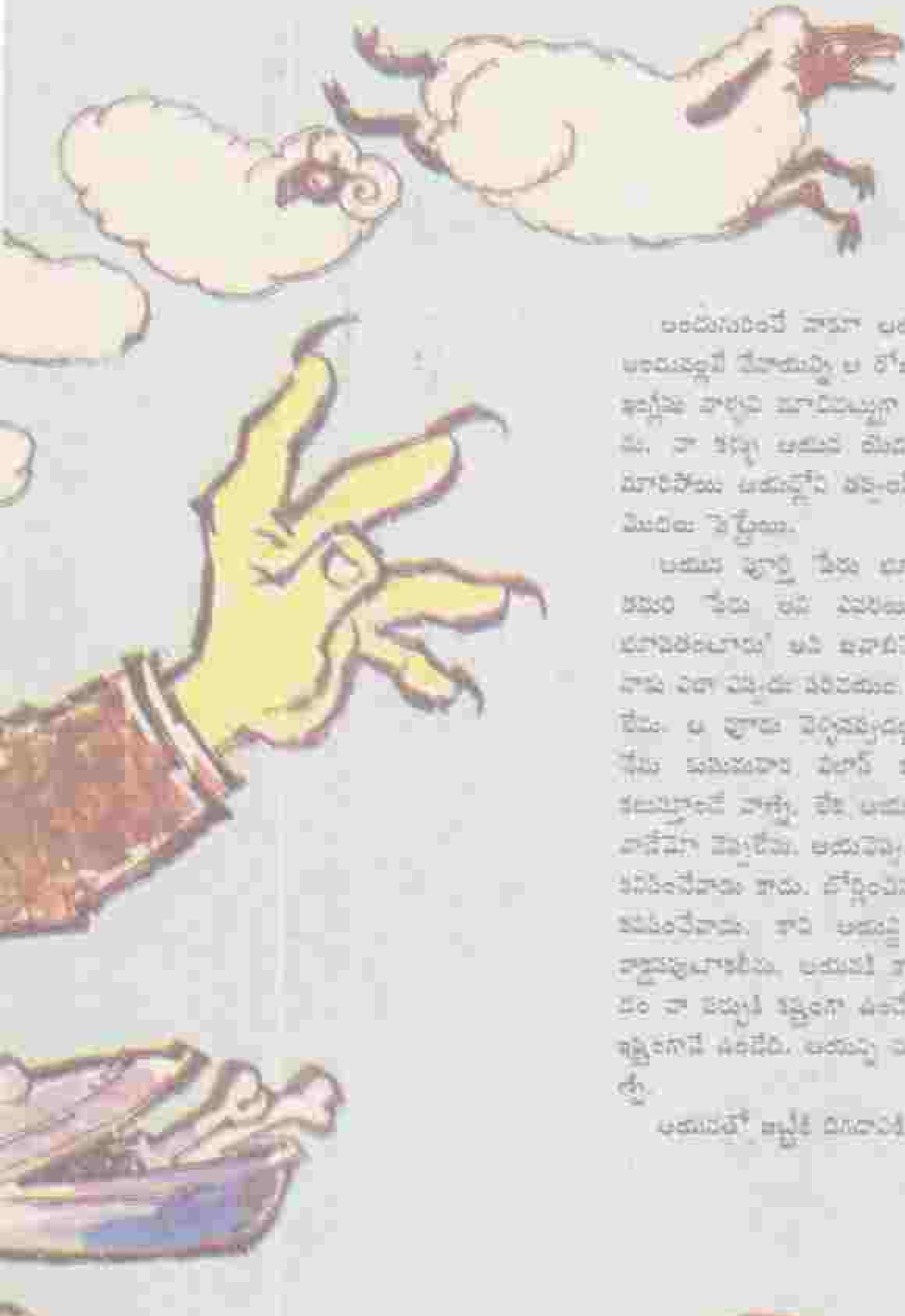

[illegible]

అంటే. 'అవునవును. రోజల్లా గొడ్డు చాకిరి చేస్తాడు. ఓ సరదా సంబరం ఏ ంలేదు. గొడ్డులా కష్టపడ్డవే! ఎందుకా ముష్టి బతుకు!' అనే వాడు. కాని కష్టపడి పని చెయ్యవలసిన వాళ్ళు కష్టపడి పని చెయ్యక పోతే ఆయన మండిపడేవాడు. తుచ్ఛపు యెధవలందరికీ తుంటరితనం లావైపోయి బద్ధకం బలిసిపోయింది. ఒళ్లొంచి కష్టపడ్డు యెధవలు!'' అని సరిగా పనిచెయ్యని వాళ్ళని తిట్టేవాడతను. అతనికి కుస్తీలు, సర్కసులూ, సంబరాలూ, విందులూ అంటే ఎంతో ఇష్టం. దుస్తులు కూడా ఎంత ఖరీదుగా దర్జాగా వుంటే అతనికి అంత ఇష్టం.

లోకంలో మనుష్యుల్ని రెండు రకాలుగా విభజించవచ్చు. ఒకరు టోపీ వేసేవారు. రెండు టోపీ వేయబడే వారు. టోపీ వేసే రకాన్ని చూస్తే భూపతికి ఇష్టంలా వాక్కనిపించింది. మానవులు లోకంలోని అనేక రకరకాల విషయాల్లోంచి హాస్యరసంలాగి ఆనందిస్తారు. ఎవరైనా ఎవరికైనా ఎంత చక్కగా టోపీవేస్తే అంత హెచ్చుగా ఆనందించేవాడు భూపతి. టోపీ వేయబడిన వారిగురించి తల్చుకు తల్చుకు నవ్వేవాడతను.

నాకు భూపతితో పరిచయం అయాక ఆ వూరికి దగ్గరగా ఉండే పల్లెటూళ్లో ఓసారి ఓ ఘోరం జరిగింది. ఓ పెద్దింటి రైతు భార్య ఆ రైతుకి తెలియకుండా చాలాకాలం మరొక పెద్దింటి మొఖాసాదారుడి కుమారత్నంతో అక్రమ సంబంధం పెట్టుకొందిట. ఆ సంగతి ఓ రోజున ఆకస్మాత్తుగా ఆ రైతుకి తెలిసీ తెలియగానే అతను తిన్నగా పల్లిగ్గా వెళ్ళి ఆ మొఖాసాదారుడుగారి శృంగారపుటబ్బాయిని గండ్రగొడ్డల్తో ముక్కలు ముక్కలుగా నరికేసేట్ట. ఆ విషయం గురించి జనం అంతా అదే చెప్పుకోడం చెప్పుకున్నారు. జనం సింపథీ అంతా ఆ రైతు బిడ్డయందే ఉన్నదని నేననుకున్నాను. చచ్చిన ఆ శృంగారపుటబ్బాయిని ఎవరైనా వెనకేసుకు వస్తారని నేననుకోలేదు.

భూపతిగారు మాత్రం రైతుబిడ్డ యెడల తీవ్రమైన కోపం వహించేరు.

''దుర్మార్గ వెధవ! ఏం, ఆడి పెళ్ళాన్ని ఆడు సరిగ్గా సాక్కోకూడదా. మానుకోకూడదా? కావలిస్తే కాపలా ఎట్టుగ్గోకూడదా? ఒద్దన్నవోడెవడు? రేత్రీ పొగలూ కూడా గంటీ సోడీ మొక్కాజొన్నా పేనూహొదూ గడ్డిగాదా అనుకొంటూ ఊరవతల ఏడిచే యెధవకి ఆడదాన్ని అనుభవించడం ఏం తెలుస్తి? ఆడికి చాతకానప్పుడు ఫరకులు తెలిసినవాడు ఛామ్పు కొట్టేడంటే ఈఁడిదా ఆడిదా తప్పు? ఆడదాన్ని అదుపులో పెట్టుకోలేనోడు ఎళ్ళి గొడ్డల్తో బుర్రలు కొట్టేస్తాడా? ఏంటండి. ఆడి దౌర్జన్యం?! అలాటోళ్ళని ఊరి మీదిడిచి వేస్తే ఇంకేంభైనా ఉంటదా? రేపు పక్కింటాడి కుక్క నన్ను కరిసిందంటాడు; లేకపోతే మరెందుకో కోపం ఒచ్చిందంటాడు. మరెవుడి బుర్రో ఎగరగొట్టేస్తానంటాడు. యెధవని ఎలాగాపడం? అయితే పోలీసోళ్ళూరుకోర్లెండి. చప్పా లెగర గొట్టేస్తారు. కోర్టులో ఎలామా శిచ్చయిపోద్ది. ఉరి కాయం! అవాల్లెండి. ఒక యెధవకి బుద్ధి సెప్తె కాని ఇంకో యెధవకి బుద్ధిరాదు. మెరిసిలేస్‌గా ఉండాల. గొడ్డలికి గండ్ర గొడ్డలే జవాబు!''

భూపతిగారూ చాలా కోపంగా తనే ఆ శృంగారపుటబ్బాయి అయినట్టు మాట్లాడేరు హోటల్లో. నేను అనుకోనంత మంది ఆయన్ని సపోర్టు చేసేరు.

భూపతిగారు మిలటరీనుంచి వచ్చేక రెయిల్వే సర్వీసులో చేరేరట. ఖాకీ కోటు వెయ్యనపుడు, బొగ్గు రంగుగా మారిన పీలం కోటు వేసే వాడాయన. రెయిల్వే సర్వీసులోంచి ఆయన రిటైరే అయేడా, లేక డిస్మిస్ అయేడా? ఆ సంగతి ఎవరికి తెలుసో నాకు తెలియదు. ఆయన భార్య ఆయన నడికాలంలో ఉండగానే కిరసనాయిలు పోసుకు కాల్చుకు చచిపోయిందట. ఆయనకి కొడుకులు లేరనీ, ఒక్కర్తే కూతురనీ, ఆమె పెనిమిటి ఎక్కడో టీచరనీ ఆయనే చెప్పేరు నాకు. అల్లుడంటే (టీచరే అని కాబోలు) ఆయనకి గౌరవం లేదని మాత్రం నేను గ్రహించేను.

భూపతిగారు చాలా కష్ట దశలో ఉండేవారు. ఆ విషయం ఎదటి వారు కంటికి సుస్పష్టంగా కనిపించేది. ఆయన్ని మొదట్లో చూసినప్పుడు ముసలి దశరథుడు ఇలానే ఉండేవాడేమో అనిపించింది నాకు.

కాని రామరాను మునలి దశరథుడెగిరిపోయి ఆయన్లో నాకు ముసలి పిల్లి సాక్షాత్కరించింది. ఆ మార్పు ఎప్పుడు జరిగిందో నేను స్పష్టంగా చెప్పలేను. ఆయన కళ్ళు పెద్దవే అయినప్పటికీ వాటిని చిట్లించుకు చూసేవాడతను. ఆయన కెల్లప్పుడూ వారం రోజుల పందు గడ్డమూ పందు మీసమూ ఉండేవి. కారాకిల్లీ ఎరుపుతో అతని నోరు ఎలకని తిన్న పిల్లి నోర్లా ఉండేది. మానవాకారాల్లో అడుగున జంతువులు దాగొని ఉంటాయనేది అందరికీ తెలిసిన విషయమే. ఒంటెలూ ఏనుగుల్లాగా, కుక్కలూ నక్కల్లాగా, లేళ్ళూ లేగదూడల్లాగా ఉండేవాళ్ళు మనకి కనిపిస్తూంటారు.

ఆ విధంగా చూస్తే భూపతిగారు చెడిపోయిన గండు పిల్లిలా ఉండడమే కాకుండా వారం రోజుల్నించీ స్నానం చెయ్యని గండుపిల్లిలా ఉండేవారు. పాపం, అతను చాలా అపరిశుభ్రంగా, చూస్తే ఎవరికైనా సరే జాలి కలిగేలా ఉండేవాడు.

ఆయన స్థితి చూసి జాలిపడి నేను మా కంపెనీ సరుక్కి అన్ అఫీషియల్ కాన్వాసర్‌గా నా ఎంటర్ టేన్‌మెంట్ అక్కౌంటులోంచి కొంత డబ్బు అప్పుడప్పుడు అతనికి ఇస్తూండే వాణ్ని. అతను కృతజ్ఞుడుగా ఉన్నట్టుగానే కనిపించేడు. మేం ఇద్దరం చాలా స్నేహంగానే ఉండేవాళ్ళం. కాని చివరికి పులిదగ్గరే మా ఇద్దరికి చెడిపోయింది.

పులుల్ని ప్రేమించడమా మానడమా అనే సమస్య జీవితంలో సాధారణంగా ఎవరికైనా ఎదురవుతుందని నేననుకోను. పులంటే లడ్డూ కాదు. చేగోడీ కాదు. పెళ్ళికూతురు కాదు. పొలిటికల్ పార్టీ కాదు. పులి యెడల నా ''ప్రేమని'' చెప్పు చేసుకోవలసిన పరిస్థితి ఏర్పడుతుందని నేనెప్పుడూ అంతకు ముందు అనుకోలేదు. కాని ఆ సమస్య నాకు పెద్దపులిలా ఎదురయింది.

నా పద్దెనిమిదో యేట నేను ఎసెసెల్సీ పాసయి ఓ బ్రిటిష్ సిగరెట్ మాన్యుఫ్యాక్చరింగ్ కంపెనీలో ఏజెంటుగా చేరేను. భూపతిగార్ని ఆ వూళ్ళో కలిసేసరికి నాకు నాలుగేళ్ళ సర్వీసయింది. మా సిగరెట్లు గొర్రె మార్కు సిగరెట్లు, పందెప్పొట్టేలు మా పెట్టెల మీద మాంచి ఫోజులో నిలబడేది. ఆ రోజులు బ్రిటీషు వాడు అట్లాసులో సగం భాగానికి (రేవుకి వేసినా చెరగదా అనిపించేటటువంటి) ఎర్ర రంగు పులిమి పులిమి ఉంచిన రోజులవి. కాని అవి బాగా చవక రోజులు. శేరు బియ్యం బేడే అయినప్పుడు అణా ఖరీదు గల సిగరెట్లు హైక్లాస్ సిగరెట్టన్న మాట. మాపి పది గొర్రెలూ పదణాలు. వైస్రాయిలూ గవర్నర్లూ కాల్చినా కాల్చకపోయినా కలెక్టర్లూ, కమీషనర్లూ మా సిగరెట్లే కాల్చేవారు. పెళ్ళి విందుల్లోనూ, పిక్‌నిక్‌ల్లోనూ కమ్మగా కమ్ముకొని ఉండేవాసన మా గొర్రెవాసనే. ఎక్కడికెళ్ళినా మా గొర్రెకి మాంచి గౌరవం,పలుకుబడీ వుండేవి; మర్యాదా మన్ననా లభించేవి. హై సొసైటీ గుమ్మాలన్నీ మా గొర్రెకి సుపరిచితాలు; అన్ని చోట్లా దానికి ఘనసత్కారాలు. ఏజెంటు గాణ్నే అయినప్పటికీ నేనో పెద్ద పెద్ద చాంపియన్ గొర్రెలా తిరుగుతుండే వాణ్ని. కలెక్టర్‌గారి బంట్రోతు తాశిల్దారి కచేరికి వెళ్ళినట్టు నేను అతి దార్జాగా అన్ని చోట్లకీ వెళ్ళిపోతూ గొర్రె పొనుమీద గౌరవం పొందుతూండే వాణ్ని.

కాని ఎల్లకాలమూ ఒక్కలా ఉండదని నేను తెలుసుకోలేక పోయేను. సముద్రంలోంచి బంగారు బిందెలా లేచిన సూర్యుడు సాయంకాలానికల్లా రాగిసిబ్బిలా మాడిపోతాడనే కటిక సత్యం కళ్ళముందే రోజూ జరుగుతున్నా నేను కనుకోలేక పోయేను. అలనాటి బ్రిటిషు సింహం ఈనాడు జూలు గొరిగించుకుని తోక ముడుచుకొని అమెరికా వారి అరువుతిండి మీద చావాలేక బతకాలేక అవస్థపడుతుందని ఎవరనుకున్నారు? అదే విధంగా ఎంతటి కొమ్ములిరిగిన ఛాలెంజి పొట్టేలయినా....

మా గొర్రెకి చరమదశ ఓ రోజున ఓ ప్రముఖ పత్రికలో ఖాళీ పేజీతో ప్రారంభమయింది. పేజీ పేజంతా ఎందుకు ఖాళీగా ఉంచేసేడా అని అందరం ఆశ్చర్యపోయేం. ఆ మరునాటి (అదే) పత్రికలో ఆ పేజీ మధ్య ఓ కొశ్చన్ మార్కు పడింది. "ఈ ప్రశ్నార్థకం ఎందుకు"? అని మేం ఆలోచిస్తే, జవాబు రేపు ఎల్లుండి అవతలవాడూ చూడండి! అని అందులోనే ఓ వార, నవ్వే అక్షరాలు మమ్మల్ని పలకరించి జవాబు చెప్పేయి. ఆ మర్నాడు ఆ ఖాళీ పేజీ మధ్య ఆ ప్రశ్నార్థకానికి బదులు ఓ చల్లని చెట్టు బొమ్మ ముద్రించబడింది. ఆ చెట్టు ఎంత చల్లగా ఎంత సహజంగా ఉందంటే "ఒరే! దీనికిందే మేం చిన్నప్పుడు గొట్టికాయ లాడుకొనేవాళ్ళం!" అని అనిపించేటంత సహజంగా ఉంది. ఆ తరువాత రోజు ఆ చెట్టు కింద ఓ పిడుగు వంటి పెద్దపులి పచ్చటి పసుపురంగుతో ముచ్చటగా మనోహరంగా గంభీరంగా కూర్చొని చక్కగా ఓ సిగరెట్టు చల్లగా కాలుస్తూ మాకు ప్రత్యక్షమయింది. ఆ మరునటి రోజున.

"ది స్మోకింగ్ టైగర్"

అనే ముత్యాలవంటి అక్షరాలతో ఆ పులిబొమ్మచుట్టూ ఓ సిగరెట్టు పెట్టె తయారయింది.

ప్రజలంతా గొప్పగా ఉందంటేగొప్పగా ఉందన్నారు.

రంగంలోకి బాంబుదిగినట్టు పులిమార్కు సిగరెట్టు ఆ విధంగా మార్కెట్లోకి దిగింది.

అది అడ్వర్టయిజమెంటు కాదు. పిడుగులవర్షం. మారణ యుద్ధం. అవి స్లోగన్సుకావు. మర ఫిరంగులు, మిషిన్ గన్సు.

"పులి! పులి! పులి?"

"పదణాలకి పది పులులు!"

"అణాకొక పులి. అద్భుతం కదూ!"

"జేబులోపులి గుండెకి ధైర్యం"!

"నోట్లో పులేనవరాజుచిహ్నం"

"పులిని వేటాడకండి! ఏ షాపులో అయినా అడగండి! కొనండి! పులిని చంపకండి! దాన్ని కాల్చండి!"

"నగలెరిగిన వనితలు మిమ్మల్ని వాంఛించాలంటే పులితో మీరు ప్రత్యక్షమవండి!"

"సింహాల్లో బ్రిటిష్ సింహం! సిగరెట్టుల్లో టైగర్ సిగరెట్!"

"ఒక పులికి పది పులులు ఉత్సాహం!"

"పులిని కాల్చిన ఖర్చు మీ భాగ్యానికి మదుపు"

"పెట్టెడు పులులు పట్టుకోండి!
అడవిలోపులిలా మీకు మరింక ఎదురుండదు".

"పులి దర్జా పులిదే!"

"పులిని కాల్చినవారు రాజులు కారా మరి!"

ఇటువంటి కొత్తకాలం మారణాయుధాల్తో అధర్మ యుద్ధానికి స్మోకింగ్ టైగర్ దిగిపోవడంతో మా గొర్రె దెబ్బతింది. అంతేకాదు. వాళ్ళు ప్రయిజులు,లాటరీలు, ప్రశ్నలు, జవాబులు, బొమ్మలు, కాలెండర్లు, ఆ కాలెండర్లమీద లైలా, రంభ,జూలియట్ ల వంటి మోహనాంగులు గట్టిగా ఆ పులిని ముద్దెట్టుకొంటోన్న త్రివర్ణ చిత్రాలూ— ఇటువంటి ఆకర్షణలతోపులి మార్కెట్టుని పైపైకి పక్కపక్కలకీ కూడా పెంచుకొంటూ పోయేరు. ఈ అమెరికన్ పద్ధతులకి మా బ్రిటీషు కంపెనీ తట్టుకోలేక తట్టుకోలేకపోయింది. మావాళ్ళు వెర్రివెర్రిగా గవార్ పద్ధతిలో వాళ్ళని ఇమిటేట్ చెయ్యబోయి, "అణాకొక గొర్రె అణాకొక గొర్రె!" అని ఓసారి అడ్వర్టయిజు చేసేరు; కాని ఆ మాటలు చదువుకొందికి వాళ్ళకే సిగ్గువేసి ఇమిటేషన్ చేసే ప్రయత్నం విరమించుకున్నారు.

మా కంపెనీ సరుకు ఆ విధంగా దెబ్బతిని, మా రింగుల కొమ్ముల పందె పొట్టేలు మార్కెట్టులోంచి బాజోటైపోవడం మొదలు పెట్టేసరికి నాఉద్యోగానికి ఎసరొచ్చే పరిస్థితి ఏర్పడి, నేను చాలా చిక్కుల్లోపడిపోయేను. అయినా కూడా నాకు అప్పటికింకా పులియెడల మాత్రం కోపం రాలేదు. ఆ కంపెనీవాళ్ళ దొంగపద్ధతులుచూచి అసహ్యించుకున్నానంతే కాని వాళ్ళపులి మార్కు గురించి నేను ఆలోచించలేదు. ఆలోచించి అసహ్యించుకునేట్టు భూపతి చేసేడు.

పులి మార్కు సిగరెట్టేజంటుగాడు ఎర్రగా మెరుస్తూ పంచరంగులడ్రెస్సుల్తో పకడ్ బందీగా రాజుగారి బావమరిదిలా ఉంటూ రంయ్ రంయ్ మని తిరుగుతూండేవాడు. మానసిక సౌందర్యము హృదయ సౌందర్యము ఆత్మ సౌందర్యము— ఇటువంటివి ఉంటే ఎవరికయినా ఉండవచ్చునుగాని అవిస్పెషల్ లెన్సెస్‌తో చూస్తేనేగాని పైకి మామూలుగా కనిపించవు. శాస్త్ర సహాయం లేకుండా కంటికి కనిపించేది అవతలివాడి పర్సనాలిటి తప్ప అంతర్గత సౌందర్యాలు కనిపించవు. పులి కంపెనీవాళ్ళు వాళ్ళ నౌఖరీ టెస్టులో మాటికి అరవై మార్కులు పర్సనాలిటీకి కేటాయిస్తారట. పులిమార్కు ఏజంటుగాడుఅరవైమార్కులకి అరవై మార్కులు తెచ్చుకు టెస్టుపాసయినట్టుగా ఉండేవాడు.

"ఎక్కువవారు!" అనిపించుకొనేవారు తమలో తామే ఒకర్నొకరు తృణీకార భావంతో చూసుకోవచ్చు. సింహాలకి పులులంటేగౌరవం లేకపోవచ్చు. పులులు సింహాల నుంచి, "జూలుండగానే సరా? వెధవ బోడి గొప్ప!" అని చాలా నిరసనగా మాట్లాడవచ్చు. కాని అవి "మనలో మనం ఏమనుకొన్నప్పటికీ, మనం హైక్లాసు జంతువులం" అని గుర్తించుకువ్యవహరిస్తాయి. ఆ విధంగా ఇంద్రాణీ గార్డెన్సువాడు బృందావన్ గార్డెన్సు వాణ్ని చూసినట్టుగా నన్ను చూసేవాడుకాదు ఆ పులి మార్కు ఏజెంటుగాడు; అనకాపల్లి వాణ్ని అమెరికా వెళ్లొచ్చినవాడు చూసినట్టుగానూ, ఎస్సెల్సీ పోయినవాణ్ని ఇంటర్ ఫస్టియర్ వాడు చూసినట్టుగానూ చూసేవాడు. అదిచూసి నాకు చాలా అసహ్యం వేసేది. అదీ కాక, వాడు వాడేదో దయదల్చి నన్ను బతకనిస్తున్నట్టుగా చూసేవాడు నన్ను! అప్పుడే భోంచేసిన పాము అందాకా కప్పని ఆడుకోనిచ్చినట్టు! నేను నిజంగా కప్పని కాకపోయినా వాడునిజంగా పామే అయినట్టుగాచూసేవాణ్ని నేను.

వాణ్ని తెగ పొగిడేవాడు భూపతి. స్మోకింగ్ టైగర్ గురించి నాకు మంచి అభిప్రాయం లేదు. భూపతి కూడా ఆంటీస్మోకింగ్ టైగర్ పార్టీలే అనుకున్నాను. మొదట్లో అలానే మాట్లాడాడు. కాని దారి మళ్ళించడం, పులేజంటుగాణ్ని పొగడ్డంలో మళ్ళించేడు. అది నేను కొన్నాళ్ళకి కాని తెలుసుకోలేదు.

ఓనాడు పులి మార్కు ఏజెంటుగాడు పులి చర్మపు జోళ్ళు తొడుక్కొనివస్తే వాణ్నొక షావుకారుగారి కొట్టుదగ్గిర చుట్టూ మూగి జనం చూస్తున్నారు. భూపతి కూడా అక్కడున్నాడు. నేనక్కడికి వెళ్లేక కొంత సేపుండి పులేజెంటుగాడు నాకొక పాము కప్పా చూపు పారేసి కాళ్ళెగరేసుకొంటూ పోయేడు.

నా పని కొద్ది నిమిషాల్లో అయిపోయింది. నేను వచ్చేస్తూంటే భూపతికూడా నాతో వచ్చేడు.

వాణ్ని చూసేవా! అని అడిగేడు భూపతి.

"చూసేను" అన్నాను ముక్తసరిగా.

"రంగసాని మొగుళ్ళా లేడూ!"

"ఆ మొగుడెవడో నేను చూడలేదు".

"జెల్సా పచ్చి!"

"పక్కా!"

"అణ్ని చూసి వుడుక్కోకు! ఆడి అదృష్టం ఆడిది. బలేబాక్స్ కొట్టేడు!"

"ఏవిటి?"

"షావుకారు యెధవప్పలేదూ? కర్రిది. ముండమోపి!"

"ముండమోపా?"

"ఆ అదిప్పుడు మనోణ్ని చూసి రంగయి పోయింది". ముండ దగ్గిర మూడీశెల బంగారం వుంది! ఛాన్సంటే ఛాన్సు!" అంటూ నోరంతా తెరిచి తెరచి చాచి

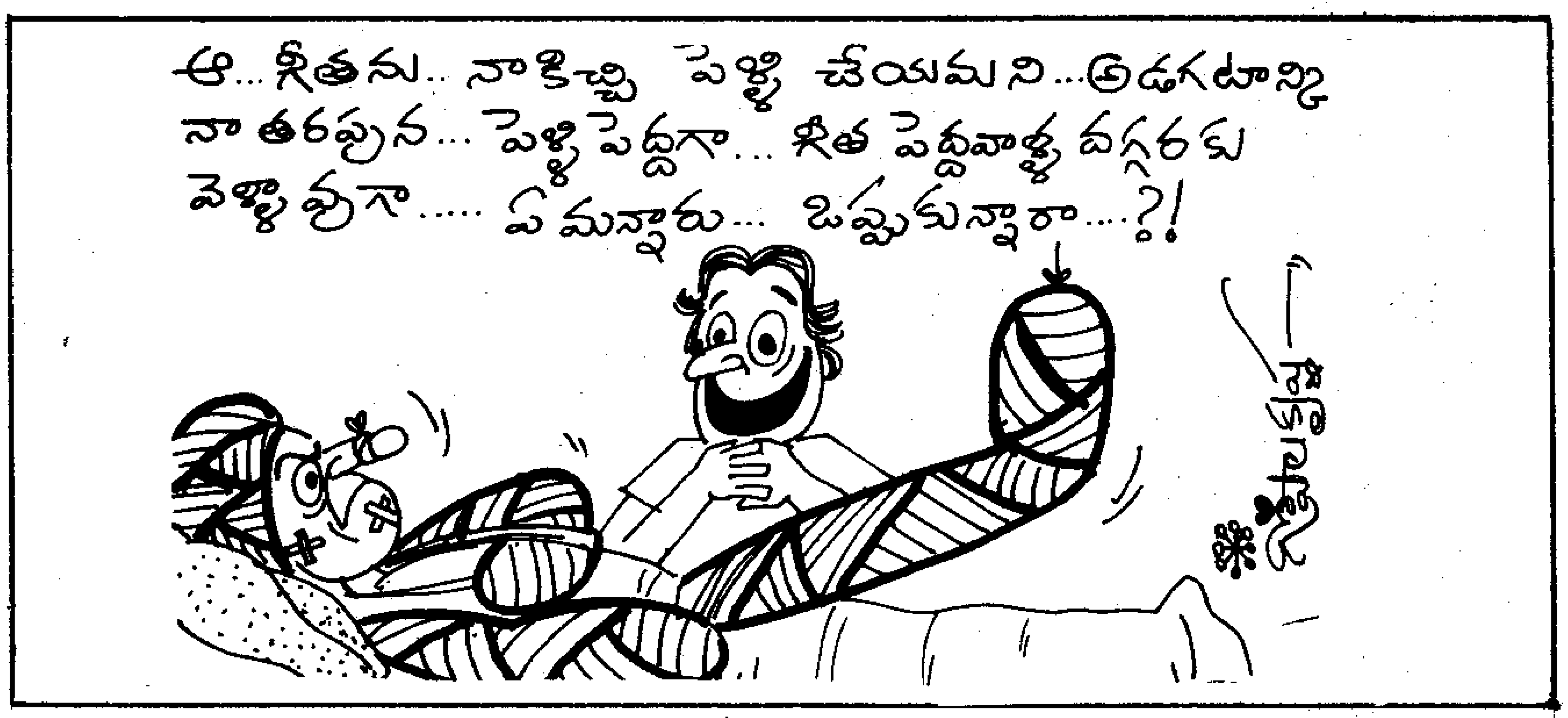

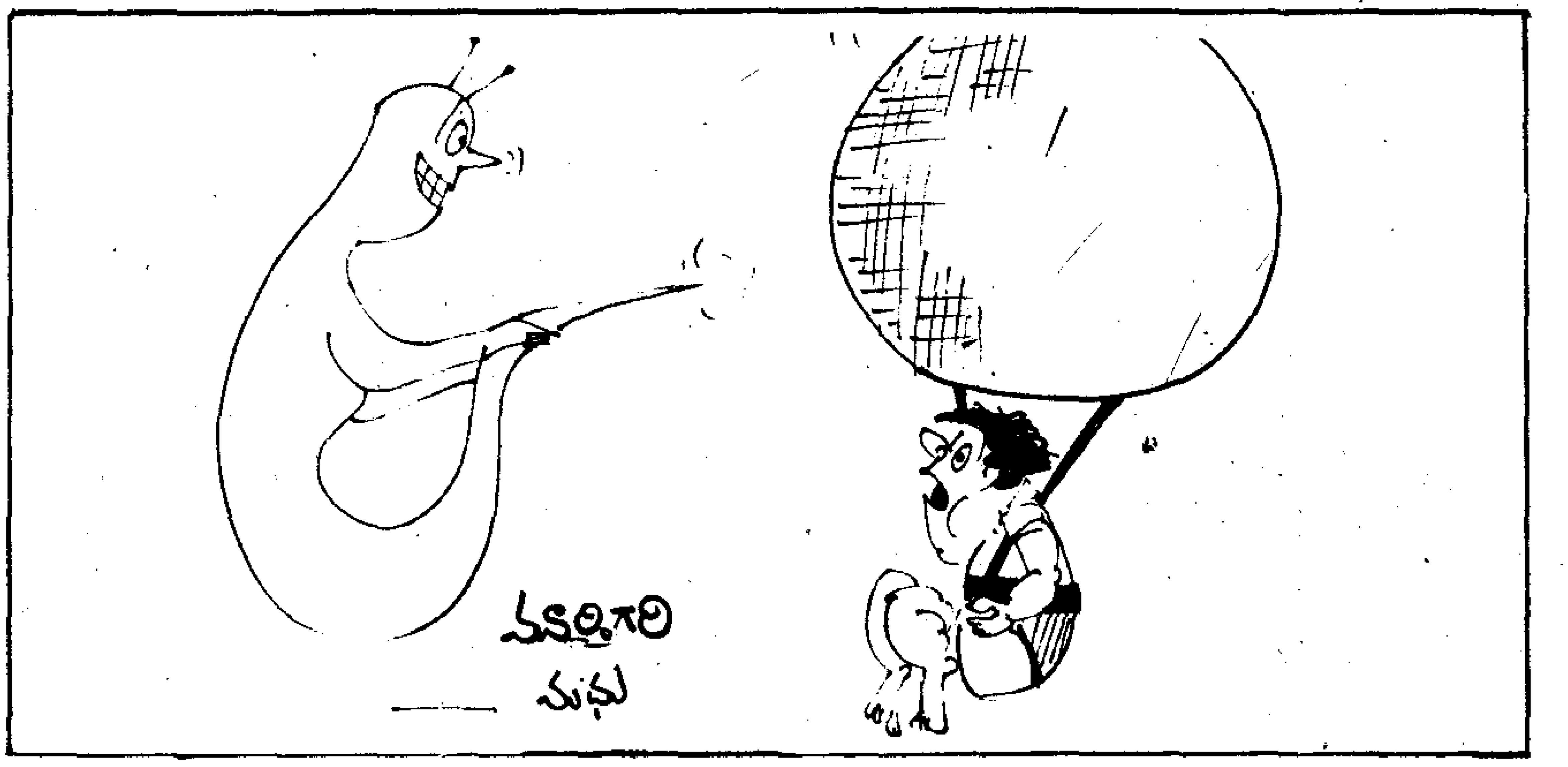

చావి నవ్వేడు భూపతి.

నాకు భూపతినీ! పులేజెంటునీ. బంగారపు ముండ నీ— ముగ్గుర్నీ కూడా చూసి అసహ్యం వేసింది.

"ఎర్రిగొర్రెలా వుండకపోతే, నువ్వు కూడా ఓ చాన్సు చూసుకో కూడదూ" అని ఆ లైన్‌లో వెళ్ళమని నన్ను పుత్సాహపరచబోయేడు భూపతి.

నేను చిరాకుపడి, అతన్ని విడిచిపెట్టి నడుచుకు పోయేను.

ఆ తరువాత మరో వెళ్లాళ్ళకి మళ్ళీ ఆ వూరువెళ్ళి నప్పుడు మళ్ళీ కుసుమహర విలాస్ దగ్గిర భూపతి కని పించేడు. సాయంకాలం అయిద్దాటింది. నేను చాలా శ్రమ పడి తిరిగి తిరిగి సాయంకాలానికి పూర్తిగా అలసి పోయి ఉన్నాను. ఉడతలుపీకిన తాటి టెంకలా నేనుం టే స్నానం చేసిన కొండచిలవలా పులేజంటుగాడువిల్సొ ని భూపత్తో మాట్లాడుతున్నాడు.

నేను దగ్గరగా వెళ్ళిన సమయానికి పులేజెంటుగాడు విరగబడి నవ్వి, భూపతి వీపుమీద తట్టి, అమ్మ! ముసిలోడా! ఏంటో అనుకున్నాను. గట్టోడివే! ఇంకా నిక్కావాలా! సరే చూద్దాం! రాత్రి తొమ్మిదింటికి అంబి కా హోలుగేటు దగ్గిరుండు!" అంటూ భూపతితో చెప్పి నాకో పిట్టా పురుగూ చూపు పారేసి కాళ్ళు విసురు కొంటూ చేతులూపుకొంటూ వెళ్ళిపోయేడు.

భూపతి నాతో తిరిగి హోటల్లోకి వచ్చేడు.

"వాడితో కాఫీ ఓసారి అయిందనుకో. కాని ఫరవా లేదు. నీతో మరోసారి" అంటూ లోనికి వచ్చి ఆ రోజు నుంచే పులిని పల్లిక్కుగ్గా నాముందే పొగడ్డం ప్రారంభిం చేడు.

పులిముందు మా గొర్రెలు మరింక నిలబడవన్నా డు. పేర్లోనే యుద్ధం పోయిందన్నాడు. అందమైన ఆడ పిల్లనిపిల్చి "బలే! బలే! నీకు రాముడు కావాలా. భీము డు కావాలా?" అని అడిగితే ఆడో ఈడో లేపోతే మరో డో కావాలంటుంది. కాని, దాన్నేపిల్చి, "బలే బలే! నీకు భీముడు కావాలా బల్లూకం కావాలా?" అంటే మాటికి మారుమార్లూ భీముడే కావాలంటుందిట. కాని 'ఎహ్హె హ్హె! బల్లూకం కావాలంటుందా?" ట! అంచేత పులి పేరుముందు యెధవ గొర్రెలెలా నిలబడగలవు? ట!

ఈ విధంగా సిగరెట్టూ సిగరెట్టూ యుద్ధాన్ని పులీ గొర్రెల యుద్ధంగా మార్చేసేడు భూపతి.

మా కంపెనీవాళ్ళు కాఫీ ఖరీదుగల సరుకుని అణాకి అమ్మే వాళ్ళు, పులిగాళ్ళు దమ్మిడీ సరుకుని అణాకి అమ్ముతూ మార్కెట్టంతా పులిమయం చేసేయగలగ డం నాకు అన్యాయంగా తోచింది. పులిదెబ్బ ఎంతటి దెబ్బో నా కప్పుడు తెలిసొచ్చింది.

పులి మహిమ ఎంతటి మహిమో నాకు భూపతిగాడి వల్ల పూర్తిగా తెలిసొచ్చింది. పులి గురించి నేనప్పుడు తీవ్రంగా ఆలోచించి జీవితపు సత్యాలు కొన్ని తెలుసుకు న్నాను. నరుల్లో వ్యాఘ్రాలు, పద్యాల్లో శార్దూలాలూ, సిగరెట్లలో టైగర్లూ ఎందుకుంటాయో నాకప్పుడు అర్థమయింది. అరణ్యాల్లోనే కాకుండా మానవ సంఘా ల్లో కూడా పెద్దపులికొక విశిష్టమైన స్థానం ఉన్నదని నేను అనుభవం మీద తెలుసుకున్నాను.

ప్రేమకి మోహానికీ తేడా ఏమిటో స్పష్టంగా చెప్ప లేన్నేను. మేనకని విశ్వామిత్రుడు మోహించేడు. సావి త్రి సత్యవంతుణ్ని ప్రేమించింది. మోహం అంటే అదీ. ప్రేమ అంటే ఇదీ అని బోధపర్చుకున్నాన్నేను. ఆ విధంగా చూస్తే భూపతిగాడు పులుల్ని మోహించేవాడ నడమే సబబుగా ఉంటుంది.

తరువాత మరో నెల్లాళ్ళకి నేను మళ్ళీ ఆ వూరు వెళ్లేను. మాకంపెనీకి ఇంక మరో ఏడాదికి నూరేళ్ళూ నిండిపోతాయన్నమాట. కొమ్ములు తిరిగినదశ తోక ముడుపు దశకి దిగజారిపోయింది. నేను స్టేషన్‌లోంచి బైటకి రాగానే ఎదురుగా పెద్దపులి బోర్డు మెరుస్తూ కనిపించింది. ఆ పక్కనే బోర్డు మీద మాగొర్రె బొమ్మ చచ్చిన గొర్రెబొమ్మలా ఆ ఉదయపు ఎండలో కూడా వెలవెలబోతూ ఉంది. ఆ చచ్చే గొర్రెనీ ఆ ప్రక్కనే మెరిసే రాక్షస్సైజు పులినీ చూసేసరికి నాకు మరీ నిరాశ అయిపోయింది. నా పని ఇంక పనేమిటుందిలెండి. ఆ కాస్త పనీ ముగించుకొని 'కుసుమహర' దగ్గిరికి వెళ్లే సరికి హోటల్దగ్గర భూపతిగాడు కనిపించేడు.

భూపతిగాడు ఇవతల నా దగ్గర కాఫీ సరకా పుచ్చు కొంటూనే రహస్యంగా పులికి పని చేస్తున్నాడని నాకు తెలిసింది. నాకు తెలిసిందని వాడికి తెలిసిందనికూడా నాకు తెలిసింది. కాని ఆ విషయం గురించి మేం ఏమీ మాట్లాడుకోలేదు. పులేజెంటుగాడి పరిచయం ఆయా క భూపతి గాడిక్కూడా ఏదైనా అమెరికన్ కాఫీ గుండ కో, టీ గుండకో, బీడీకో దేనికోఒదానికి ఏజెన్సీ సంపా దించాలనే ఆశ కలిగిందని కూడా నాకు తెలిసింది. నేనం టే వాడికి ఇష్టంపోయింది. వాడంటే నాకుకోపం వచ్చింది. పులి మహిమ వాడిక్కూడా కొంచెం అంటు కున్నట్టుగా గొప్ప పడిపోతున్నాడని నేననుకున్నాను.

ఆ రోజున 'కుసుమహర' దగ్గిర వాణ్ణి చూడగానే నాకు పెద్ద అసహ్యం వేసింది. కోపం వచ్చింది. వాడితో మాట్లాడ్డం మానేస్తేనో అని ఆలోచిస్తూండగా వాడు నన్ను అభిమానంతో పలకరించినట్టుగా.

"ఆ! ఇదిగో! రా! రా!" అంటూనవ్వుతూ ఆహ్వా నించి వెంటనే పదవయ్యా బాబూ! లోపలికి దారితియ్యి ముందు! అంటూ మిస్చీవస్‌గా నవ్వేడు. ఆ నవ్వు చూసి నాకు మరీ చిరాకు వేసింది. ఈ పూట టోపీ వెయ్యడానికి దొరికేడో వెర్రివెధవ! అన్నట్టుగా ఉంది ఆ నవ్వు.

పగలు పదిగంటలయింది. మేకల మీద పులి విరుచు కు పడిపోయినట్టు ఎండ విరుచుకు పడిపోయి ఊరంత టినీ తినేస్తోంది. హోటలు నీడలో కూర్చొని చాలా మంది ఫలహారం సేవిస్తున్నారు. డబ్బులు చాల్తాయా చాలవా అనే గొడవలో ఉండడం వల్ల నేను రెండిడ్లీ మా త్రం నెమ్మదిగా నన్ను నేను ఊరించుకు తిన్నట్టుగా తిని అరకప్పు కాఫీ అరగంట సేపు తాగేను. భూపతి ఇడ్లీ గబగబా తినేసి దోసె దోసె పరపరలాడించేసి నా ముఖం పరికించి వారగా చూసి, పెసరట్టుకూడా ఆర్డ రిచ్చేడు. నేను రష్యా అంతా రావాదోసెలు మూడైనా తినాలనే మూడ్‌లో ఉన్నాను. తినక పోవడం వలన చాలా చిరాకులో ఉన్నాను. ఇటుచూస్తే భూపతిగాడు పెసర ట్టుని నిదానంగా తింటున్నాడు. మేకని గొర్రెనీ ముందు భక్షించేసి గేదెగొడ్డుని తీరుబాటుగా తినే ముసలి పులి లాగ అటుచూస్తే గోడని స్మోకింగ్ టైగర్ని పులిపారలే దుస్తులుగా ధరించిన అమ్మాయి కళ్ళు మూసుకు కావ లించుకొంటోంది. ఆ టైగర్ని అమ్మాయినీ కలిపి చిత గ్గొట్టాలన్నంత కోపంతో వున్నా నేను.

ఆ తరవాత, కొంతసేపటికి భూపతిగాడు కాఫీ పూర్తిచేసి పెదవులు బాగా చప్పరిస్తూ, "ఏదయ్యా నీ గొర్రె!" అని ముప్తత్‌గా నాదగ్గిర గొర్రెని తీసుకు కాలుస్తూ.

"పులిమజా గొర్రెకి ఎక్కణ్నించొస్తుందయ్యా! పులి పులే గొర్రె గొర్రే!" అన్నాడు.

అంతవరకు సన్నగా రాజుకుంటున్న నా కోపం అతని మాటలకి సొగలు చిమ్మింది. పులియెడలా వాడి యెడలా నాకు ఎన్నడూ కలగనంత ద్వేషం కలిగింది. వాడేమో సరిగా కనిపెట్టినట్టు లేదు. లేక, కని పెట్టేడో?"

"ఛ! ఏం గొర్రెయ్యా? కంపుగొర్రె! పులి సొగసు దీనికెక్కణ్నించొస్తుంది?! పులి దర్జాముందు యెర్రి గొర్రె లాగవు! యెయ్యి గొర్రెలైనా పులిన్జూసి పరుగు లెత్తి పోవాలన్నమాటే!"

అని తాజాగా అన్నాడు, భూపతిగాడు.

నేను కుతకుతలాడుతూ కూర్చున్నాను. తాజాగా స్టార్టు చేసిన బండికీ స్పీడెక్కించేడు భూపతి. తాజాగా మొదలుపెట్టి, నాలుగు మాటల్లోనే తీవ్రమైన ఆవేశం

లో పడిపోయేడు.

'యెధవ గొర్రెవున్నావు కాని పులికైనా ఏజెంటుగా ఉన్నావు కావు. పులేజెంటుని చూడు! ఎంత దర్జాగా చిరుతపులిలా ఎలా ఎగురుతాడో చూసేవు కద! నువ్వు యేయ్యి చెప్పు అచ్చుచెప్పు! పులికి తిరుగు లేదు. దాని అరుపెప్పుడైనా ఇన్నావా? కొండలు గజగజలాడతాయి. అరుపు ఇనిపించిందంటే అడివంతా కాళీ అన్నమాట. దాని దెబ్బకీ ధాటీకీ ఆగితే సింహం ఆగాలే మొగాడి మరోటాగ లేదు! నీ గొర్రెల్ని గిర్రెల్ని పులుసులో పనసకాయ ముక్కల్లా నమిలేస్తి! గొర్రెలూ గిర్రిలూ కూలీ యెధవలైతే పెద్దపులి చక్రవర్తన్నమాట! మైల్దూరంల పులుందంటే కొమ్ములిరిగిన కారుదున్నే అయినా దండ పెట్టి దౌడు తియ్యాల్సిందే! పులి చూపెప్పుడైనా చూసేవా? చూసేవంటే మర్చిపోవు. చచ్చిందాకా రోజిడిచి రోజు కల్లో కనిపిస్తి! పులిదెబ్బో!! దాని దెబ్బ తిని రుచెలాగుంటుందో యేంటో చెప్పగలిగిన మనిషైనా జంతువైనా ఉంటుందేమో చూపించుమాదాం! పంజాఇసిరిందంటే ఐరా(వ)తం అయినా సరే నెత్తురు కక్కుకు చావ్వాల్సిందే! దెబ్బకి తా! దాని దెబ్బకంత సత్తువుండబట్టే ఎవడి గురించైనా "ఆడు పులిలాగుంటాడ్రా!" అంటే ఆడికంత గౌరవం ఆడు పులీఅంటే ఆడు "పిడుగూ"! అన్నమాట. ఆడి దెబ్బకి దెయ్యం జడుస్తన్న మాట. ఆడికంతా చేతులెత్తి దండపెట్టాలన్నమాట. అంతేకాని, ఎవణ్ణయినాచూసి "ఈడు గొర్రెలాఉన్నాడ్రా" అంటే ఆడు యెర్రియెధవన్నమాట! ఆడి పెళ్ళాం వాడకల్లా ఒదిలన్నమాట. కూర్చున్న బోడిముండైనా ఆణ్ణి చూసి లేచి నిలబడదన్న మాట. అలాటాళ్ళంతా పులికాలికింద బతకాలన్న మాట, పెద్దపులి తిన్నగెళ్ళి కుర్చీలో కాలుమీద కాలేసుకు హుక్కా పీలుస్తాంటే మీ గొర్రెలూ మేకలూ ఎళ్ళీ చాకలి పనీ, మంగలి పనీ వచ్చడి పనీ చేస్తూ దానికి చాకిరీ చేస్తూ బతకాలన్నమాట..."

వాడికీ నాకూ కూడా ఆ సమయంలో ఎందువలనో గాని పిచ్చెక్కింది. సందేహం లేదు. ఆ సమయంలో నాకు వాణ్ణి చంపేదాం అనిపించింది.

"ఛీ! నోర్మూయ్!" అన్నానేను. అలా ఎలా అనగలిగేనా అని ఆ తరవాత నాకు ఆశ్చర్యం వేసింది.

భూపతిగాడి మాటలాపేసి గుడ్లు పెద్దవిచేసి, గండుపిల్లి ముదిరిన తొండని చూసినట్టు నావైపు ఆశ్చర్యంతోనూ కోపంతోనూ చూసేడు ఆ తరవాత.

"అబ్బ! గొర్రెలమ్మకొంటేనే నీ కంత కళ్ళు నెత్తికెళ్లేయి! పులుల్నమ్మితే నీకెంత తెగులొచ్చునోవ్రా! నన్ను నోర్మూయ్యమన్నావు! మరింక నువ్వు కూడా నీ గొర్రెల్లాగే చస్తావురా!" అంటూ కేకలు వేసేడు వాడు.

దూరం నుంచి ఏదో బాండుమేళం వినిపిస్తోంది. ఆ బాజాల చప్పుణ్ణి మించడానికి వాడు గట్టిగా అరవ్వలసి వచ్చింది.

భూపతికి ఆ రోజున ఎందుకంత ఆవేశం వచ్చిందో సరిగ్గా చెప్పడం కష్టం. జీవితంలో అను చాలా దెబ్బలు తిని చెడిపోయేడనేది స్పష్టం. అయితే చింత చచ్చినా పుల్లమాత్రం చావలేదు. మానవుల్లో కూడా పులులూ మేకలూ ఉంటాయని నాలాగే అతను కూడా ఆ రోజుల్లోనే ఆలోచించి నిశ్చయం చేసుకున్నట్టున్నాడు. పులేజెంటుగాడికి ఉండే లక్షణాలన్నీ తనకీ చిన్నప్పుడు ఉన్నందుకు అతను గర్వించేడే కాని తను చివరికి చెడిపోయిన ముసలి పులి నయిపోయినందుకు అతను కుతకుత లాడుతున్నాడని నాకు తోచింది. పులిలా రాజులా బతకవలసిన తను, కర్మ చాలులేక చివరికి గతిలేక గొర్రెల్నీ మేకల్నీ యాచించుకు బతకవలసి వచ్చినందుకు ఆ రోజున అతను చాలా బాధపడ్డాడనీ, అవమానాగ్నిలో మండిపడ్డాడనీ నేననుకుంటాను. నావంటి గొర్రె వెధవల కంటె నిజంగా తనెంతో సుపీరియరనీ, అధికుణ్ణనీ నాకు చెప్పుచ్చుకొట్టినట్టుగా తెలియజేదామనే వెర్రితలంపు అతన్ని పిచ్చి ఆవేశంలో ముంచిందని నేననుకుంటాను.

అతను అటువంటి పిచ్చి మూడ్‌లో ఉంటే, నేను వెర్రిగా గొర్రెల్ని పట్టుకొని ఆ భూపతినొక పులిగా జమకట్టి ఆ పులి నెలాగైనా చంపేదాం అన్నంత ఆవేశంలో పడిపోయేను. ఆ సమయంలో నేనతణ్ణి నిజంగా నా పరమ శత్రువుని చూసినట్టుగా చూసేను. అమాంతంగా ఆ నిమిషంలో మేం ఇద్దరం జంతువులమే అయిపోతే కలుక్కున ఆ నిమిషంలోనే ఒకరి మెడ నొకరం కొరికేసుకొందుమన్నమాట.

"వస్తే చస్తాయి కాని మా గొర్రెలు మీ పులులకి వస్తే చాకిరీ చెయ్యవు"! అని నేను గట్టిగా అరిచేను.

"చెయ్యకేం చేస్తాయిరా. వెధవ గొర్రెలు? మీ గొర్రెలకి మెడలు కొరికేసి పేగులుత్తేసి కస కస తినేస్తాంరా! నిమిషానికి వంద గొర్రెలు సఫా!" అని అతనరిచేడు.

"షటప్!" అని కేకవేసేన్నేను.

బాజాల చప్పుల్లో నేను గొంతుక చించుకోవలసొచ్చింది. హోటల్లో అంతా మమ్మల్ని వింతగా చూస్తున్నారని కూడా నేను తెలుసుకోలేదు.

"నోర్మూయ్!" అని గావుకేక వేసేడు భూపతి. వాణ్ణి కొట్టేద్దాం అనుకున్నాన్నేను. ప్రజలకి గవర్నమెంటుమీద కోపం వస్తే పోలీసు వాళ్ళని చితక్కొట్టినట్టు పులిమీద కోపంతో వాణ్ణి కొట్టాలనిపించింది నాకు.

అంతలో వాడు మళ్ళీ అందుకున్నాడు.

"పులంటే మాజాకా కాదురా; పులంటే బుద్ధుడూ, ఏసుక్రీస్తూ, గాంధీ మహాత్ముడూ కాదురారే: కాదు తినేస్తుంది. ముసోలినీగాడు అబిసీనియాని తినేసినట్టు పులి మిమ్మల్ని తినేస్తి! జాగర్త, నేనిట్టే దోసెపెసరట్టు నమిలేసినట్టు మిమ్మల్ని నమిలేస్తి..."

అంటూ వాడు ఆగిపోయేడు!

చచ్చిపోయాడేమోనని భయపడ్డాన్నేను. నోరు తెరుచుకుండి పోయింది. గుడ్లు పెద్దవయిపోయేయి. బొమ్మలా కొంతసేపు అలా ఉండిపోయి, ఆ తర్వాత మర బొమ్మలా చెయ్యిజాచి చూడు!.... చూడు!.... పులి.... పులి!!" అంటూ దెయ్యాన్నో దేవతనో చూపించినట్టు రోడ్డువైపు చెయ్యిచూపించేడు వాడు.

వాడు....అతను... రోడ్డువైపు ముఖం ఎదురుగా కూర్చున్నాడు. రోడ్డు నాకు వెనగ్గా ఉంది. అతనలా బొమ్మలా మారపోయి మరబొమ్మలా చెయ్యిజాసేసరికి నేను ఆ దిక్కుకి, అంటే వెనక్కి తిరిగి వీధులోకి చూసి నాలుగు సెకండ్లసేపు కొయ్యబారిపోయి అలా ఉండిపోయేను.

నిజంగా పులే అక్కడుంది!

"పులి, పులి, పులిన్చూడు! దానిదర్జా దాని ధీమా, దాని ఠీవి, దాని డాబు ఎలా ఉందో చూడు. రాజులా ఉంది చూడు. నీ గొర్రెలిప్పుడు పట్రా! ఒచ్చి చూస్తే మోమాడు... పులెలాగుందో చూడు!"

రోడ్డు మధ్య బోను బండిలో పులి కూర్చోనుంది. దానిని భాజాల్తో ఊరేగిస్తున్నారు. పులి కంపెనీవారే అడ్వర్టయిజుమెంటుకోసం పులిని ప్రజల మధ్య పడేసేరేమో అని అనుకున్నాను. కానీ దాన్నితీసుకు వచ్చింది వారుకాదు. ఊరికి ఏదో సర్కస్‌సకంపెనీ వచ్చింది. ఆ సాయంకాలం నుండీ సర్కస్ ప్రారంభం. వాళ్ళ సర్కస్ అడ్వర్టయిజుమెంటుకోసం వాళ్ళు పెద్దపులిని బోన్లో పెట్టి ఊరేగిస్తున్నారు. ఆ బోనుపైన అట్టొకటుంది. దానిమీద వచ్చీ రానివారు వ్రాసిన తెలుగు అక్షరాలున్నాయి. కూడబల్కుని చదువుకొని అర్థం చేసుకుంటే దాని అర్థం ఇది! నెల రోజుల కిందట అడవి నుండి పట్టి తెచ్చిన అద్భుతమైన కొత్తపులి!"

మా యుద్ధ సంభాషణ సాగుతూండగానే. మధ్యలో పులి ప్రత్యక్షమవడంతో నేను ముందు కొంచెం షాక్ అయేను. ఆ తరువాత ఆ పులిని నిదానంగా చూసేను. ట్రాఫిక్ జంక్షన్ దగ్గిర ఎందుకోగానీ ఊరేగింపు ఆగింది. బాండుమేళం ఆపేరు. బండిచుట్టూ చాలా కోలా

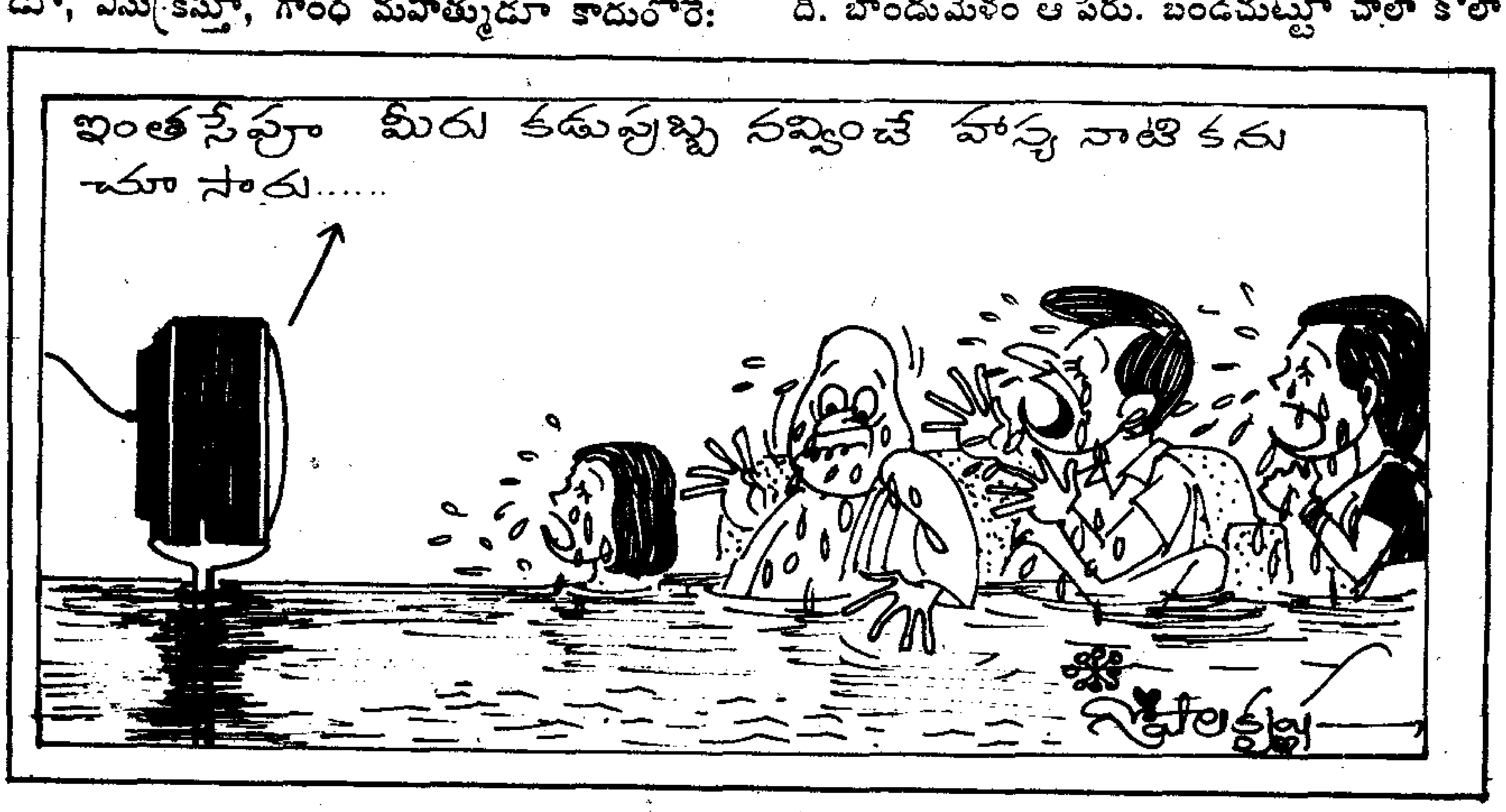

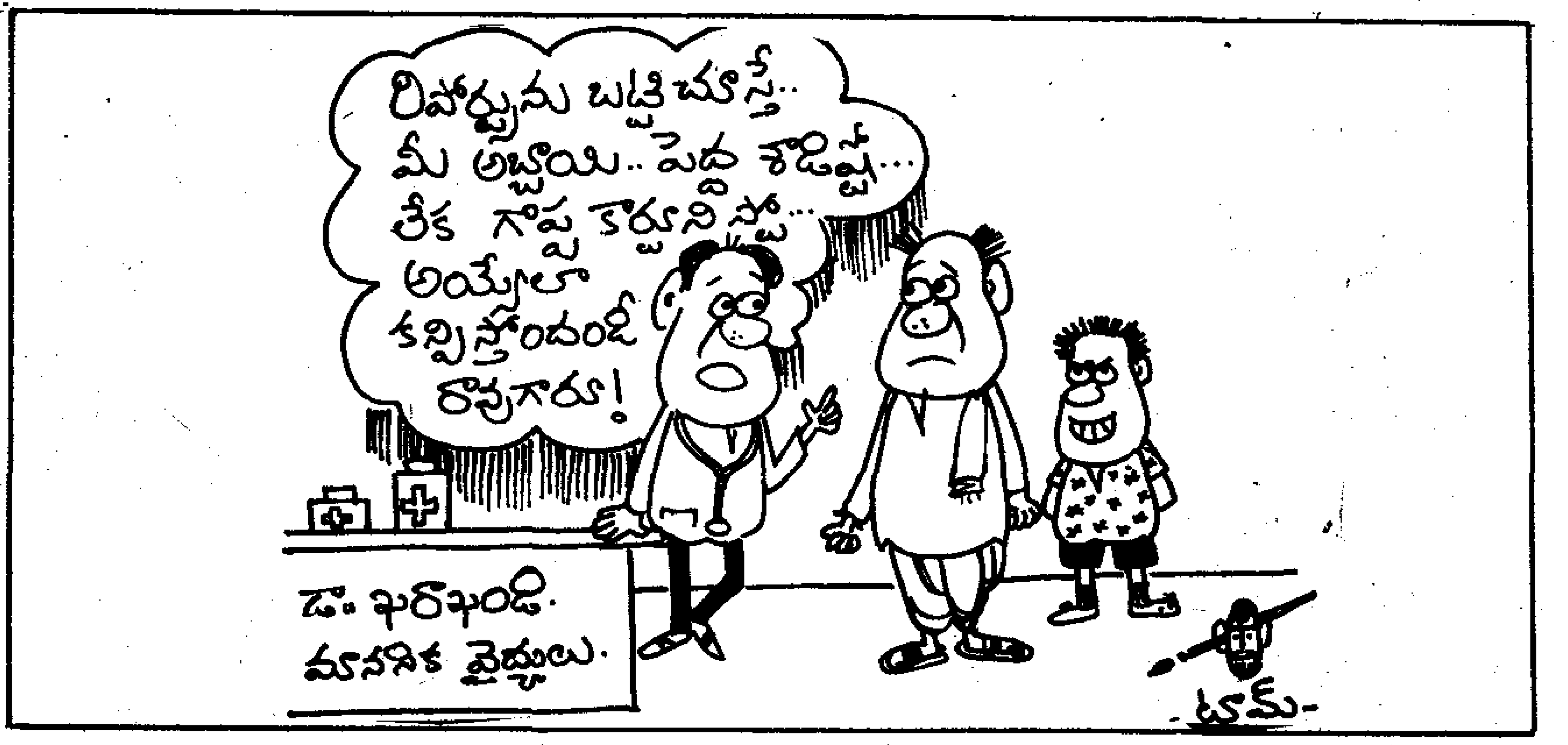

హాలంగా ఉంది. పెంకెకుర్రాళ్ళు దగ్గరగా వెళ్ళి దాన్ని చూసి గెంతుతున్నారు. కేకలు వేస్తున్నారు. కొంతమంది దాన్ని వెక్కిరిస్తున్నారు.

ఆ పులి మాత్రం చుట్టూ ఉండే గొడవలకి కేర్ చెయ్యకుండా టెంపరరీగా జెయిల్లో కూర్చున్న మహారాజులాగా గంభీరంగా కూర్చుంది. ముందుకాళ్ళు ముందుకి చాచుకుని తల ఓ పక్కకి తిప్పి ఠీవిగా నిశ్చలంగా కూర్చొంమందది. నల్లచారల వల్ల దాని పసుపు రంగు ఎక్కువగా మెరుస్తోంది. పసుపుమధ్య దాని నల్లచారలు పెనుపాము కళ్లల్లా మెరుస్తున్నాయి. ఆ పులి అతి నిర్దయగానూ, ఎంతో నిర్భయంగానూ కనిపించింది నాకు. దాన్లో అందంకూడా లేకపోలేదు. కానీ అది పడగెత్తిన పాములోని అందంలాంటిది. నిప్పుకి ప్రాణం వస్తే అది పులిలా ఉంటుందనుకుంటాను. ఆ పులి నా కంటికి ఒక మనోహరమైన పిశాచంలా కనిపించింది.

ఆ పులి ఓసారి ఆవులించి కళ్ళుమూసుకొని మళ్ళీ కళ్ళు తెరిచింది. దాని కోరలు చూస్తే నాకు భయం వెయ్యలేదు. అసహ్యం వేసింది.

నేను తళతళ మెరిసే కత్తుల్ని చూశాను కత్తులకు పాపపుణ్యాలతో సంబంధంలేదు. కానీ కొన్ని కత్తుల్ని చూస్తే అక్కసు కలుగుతుంది. మరికొన్నిటిని చూస్తే ముచ్చట వేస్తుంది. శ్రీరాముల వారి పిచ్చుకత్తి ఎంత భయంకరంగా ఉన్నా అది మాడ్డం నాకు ఇష్టంగానే ఉంటుంది. ఏ మారీచుడో, మాన్‌సింగో, ముసోలినీనో ఉపయోగించే కత్తులు చూస్తే నాకు అక్కసు కలుగుతుంది. నాకు ఆ రోజున ఆ పులి కోరలుచూస్తే అక్కసు కలిగి అసహ్యం వేసింది. ఆ కోరలు కరుడుగట్టిన పాపాల్లా ఉన్నాయి. ఆ కోరలు తీసేసి వాటితోనే ఆ పులిని పొడిచి చంపాలనిపించింది నాకు.

"చూసేవా! దాని కోరల్చూసేవా? ఇనుముని కూడా కటుక్కున కొరికేగల్దు! కోరలు కావవి కత్తులు. వ్రజపు కత్తులు!" అని నోరంతా ఊటలూరగా చెప్పి చూపించేడు భూపతి.

ఆ పులి బండికి వెనకనీ పక్కలంటా కూడా పిల్లలూ, పెద్దలూ అంతా నిల్చుని పులిని వింతగా చూస్తున్నారు. బండికి వెనక పక్కని ఉన్న గుంపు ముందు నిల్చున్న ఓ పదేళ్ళపచ్చటి పిల్ల చిలకాకుపచ్చ పరికిణీ మీద బంగారురంగు కచ్చు తొడుక్కునుంది. ఆమె ముఖంలోని పసితనాన్నీ అమాయకత్వాన్నీ ఆమె కళ్ళు పెద్దవి, కాటిక పూసుకున్నవి ఇనుమడింప చేస్తున్నాయి. చిన్నపిల్లే అయినప్పటికీ ఆమెకి ముక్కు కుట్టించి ఎర్రటిపొడి ముక్కుపుడక ఉంచేరు. తనపక్కనున్న—చిన్నన్న అయుంటాడు అతన్ని ఓ చెయ్యి చుట్టి పట్టుకొని ఆమె భయంగా ఆశ్చర్యంగా ఆ పెద్దపులిని కళ్ళు విప్పార్చుకుని చూస్తోంది. ఆ పులినీ ఆ పిల్లనీ చూస్తే నాకు మత్యుమూర్తిని పిల్ల చిలుక చూస్తున్నట్టనిపించింది. ఆ ఎండలో ఆ పులిని చూసి అదిరిన ఆ పిల్ల చిలకని చూస్తే నాకు విపరీతమైన జాలి కలిగింది. ఎందుకో గానీ నన్ను నిరాశ ముంచేసి ఉక్కిరి బిక్కిరి చేసింది.

అంతలో బాజాలుమళ్ళీ అందుకున్నాయి. బండీ కదిలింది. పులి మా దృష్టి పథంలోంచి పక్కకిపోయింది. పిల్లలంతా దానివెనక దాంతో పాటు తిరిగిపోయేరు.

"ఏ వంటావు?" అన్నాదు భూపతి. తన పాయింటు ఠంచన్‌గా నెగ్గిందన్న ధీమాతో.

"మీ పులి దర్జాగానేఉంది" అని నేను నప్పుకున్నాను.

"అద్గదీ! అలా సబవుగా నప్పుకున్నావు. మంచి వాడివి చెప్పింది నీ కిపుదు బోధపడిందా? కంటికన్పించిందా? నాకైనా నీ గొర్రెలంటే పగటయ్యా, పులి పేరుమీద గొర్రెలు ఎక్కువయ్యా అన్నానంతే! కంపెనీవోడికి బుద్ధిలేక పోతే నువ్వేంజేస్తావు? నా మాట ఇని గొర్రెతోక పట్టుకు ఎళ్ళాడక మునిగీనోణ్ని పట్టుకుంటే ఆడు నిన్ను ముంచేస్తాడె తప్ప తేలుస్తాడా? నా మాట ఇని ఎవుణ్నయినా పట్టుకుని పులి కంపెనీలో చేరిపో! బావుపడతావు. నా మాటేను. నీ మంచికోసరనే ఇందాక అలా కేకలేసేను. ఏంటనుకోకు. జెయించేవోడి జెండాకింద నీడ దొరుకుద్దిగానీ ఒరిగిపోయే జెండాకింద నీకేంటి దొరుకుద్ది?... అంటూ అతనేదేదో చెప్పుకుపోతున్నాదు నేను వింటున్నట్టేవింటూ ఏదేదో ఆలోచిస్తున్నాను.

అడవిలో అయితే పులిదే రాజ్యం. కానీ మనిషి జీవితంలో కూడా అదే పెత్తనం చేస్తే ఎలాగ? మనిషి న్యాయం వేరు. పులి న్యాయం వేరు. పులయితే దొంగదెబ్బ తీస్తుంది పెద్ద జంతువుకి జబర్దస్తీ చేస్తుంది చిన్న జంతువుని. దాని కదుపుకోసం దానిస్వార్థం కోసం పాపపుణ్యాలతో సంబంధం లేకుండా అది ఏం చేసినా చేస్తుంది. మానవ జీవితంలో మనిషి నెగ్గాలన్నా కూడా అవే పద్ధతులా! చేస్తే మోసం, కాకపోతే జులం ఇవేనా మానవ కళ్యాణానికి మార్గాలు?

అని ఆలోచిస్తుండగా నాకు ఆ చిలక వంటి పిల్లగుర్తుకి వచ్చింది. ఆ పులి చూపూ ఆ పిల్ల చూపూ జ్ఞప్తికి వచ్చి "అరె! ఇదా జీవితం!" అనిపించి నాకు భయం వేసింది.

ఏదేదో చెప్పుకుపోతోన్న భూపతి, చివరికి

అంచేత, గొర్రెలెప్పుడూ పులకి బలే!" అనేతిరుగు లేని పరమ సత్యం నాకు తెలియచేసి,

"ఏవంటావు? అని నన్ను నిలదీసినట్టుగా ప్రశ్నించేదు.

నాకు కోపం అంతాపోయి బారుగా నవ్వొచ్చి అందుకే గొర్రెలెప్పుడూ పులుల్ని నమ్మకూడదూ అంటాను!" అన్నాను.

భూపతి కూడా హాపీగా నవ్వేసి.

బాగా చెప్పేవు! మరైతే, మరో అరకప్పు కాఫీ కొడదానా?" అన్నాదు.

"కొడదాం!" అన్నాన్నేను.

ఇద్దరం మళ్ళీ భాయీభాయీలం అయిపోయేం కానీ మేం కాఫీ మళ్ళీ ఆపూట తాగలేదు. తాగడానికి పెద్ద అంతరాయం వచ్చింది.

మనుష్యులు పరగెడుతూ చేసే శబ్దంఒక్కొక్కప్పుడు చాలా భయంకరంగా ఉంటుంది. ముందు నాకు అడుగుల చెప్పుడే వినిపించింది. ఎక్కడైనా ఇళ్ళు కాల్తున్నాయో, కూల్తున్నాయో లేక యే కాంగ్రెస్ వాళ్ళమీదైనా లాఠీఛార్జీ జరుగుతూందో అనుకున్నాను. అంతలోనే ఆ పరిగెట్టే జనం గొల్లున గోలుచేస్తూ పరిగెట్టేరు. ఆ గోలలో ఎవరు వేసేరో కానీ దశకంఠుల్లా "అమ్మో! పులి" అని పెనుకేక వేసేడు.

సంగతేమిటోనని హోటెల్ గుమ్మందాకా వెళ్ళిన వారు ఆ కేక విని దబ్బున ఒకరిమీదొకరు పడిపోయేరు. హోటల్ ప్రొప్రయిటరు కుర్చీలోంచి గుభీమని పడిపోయి గభీమని స్ప్రింగులా లేచి డస్కులోని నోట్ల కట్ట తీసి పట్టుకొని ఆ నోట్లకట్టనీ తన నూటడెబ్భయి పౌన్ల బరువునీ ఎక్కడ దాచాలో తెలియక అటూ ఇటూ గాభరాగా తిరిగి ఆఖరికి ఆ బల్లకిందే ఇరుక్కుని కూర్చున్నాదు. కొండ విరిగితేరాళ్ళు తుళ్లి దొర్లినట్లు రోడ్డు నుండి ఓ వంద మంది జనం హోటల్లోకి దడదడమని వచ్చేసేరు. వాళ్లో ఎవరో కానీ తలుపులు ధమ్మని మూసేసేరు. బైటని ఉండిపోయినవారు బడబడ తలుపు తట్టినా ఎవరూ తియ్యలేదు. నాక్కూడా భయంవేసింది. భయం ఏమిటి? ఛీ?" అనుకున్నానే కానీ భయపడ్డాను.

కానీ ఆ భయంలోనే నాకు నవ్వొచ్చింది.

భూపతి గడగడలాడకపోతే అతను కొయ్యబాయిపోయి చచ్చిపోయేడని నేననుకొని ఉండేవాణ్ణి. అల్లుణ్ణి చూసి భయపడ్డ కంసుళ్ళా తోచేదు నాకు ఆ సమయంలో అతను.

"పులి పులి" అనేమాట మంచులో నిలబడి "చలి చలి" అన్నట్టుగా అన్నాదతను.

"పులి పులి" ఇలా ఒస్తే!" అని వజ వజ వణుకుతూ అడిగేడతను.

"అలా అలా అంటూ పారిపోతావు" అని వెనక్కి తోవ చూపెట్టేనతనికి.

వడవడ వణుకుతూన్న మనిషి అంత వడివడిగా

పరిగెత్తగలడని నేనుకోలేదు. అతనినెత్తిమీద సందు జుట్టు లేచినిలబడింది. చేతి కఱ్ఱ విడిచిపెట్టేసి చేతు లూపుకుంటూ గబ్‌గబ గబ్‌గబా వంట గదిలోకి పరిగె త్తేడతను. అక్కడికి నేనుకూడా వెళ్లేను. అక్కడ హోటల్ పొయ్యిలు భగభగ మండుతున్నాయి. ఆ పులి గాభరాలో ఆ ముసలాడు ఏ నిప్పులోనో మానెలోనో పడిపోతాడేమోనని నేను భయపడ్డాను. అక్కడ పొగ, నూనె, కుళ్ళు కంపుల మధ్య గోడవార ప్రాణాలు బిగ బట్టుకు నిలబడ్డాడతడు. అక్కడ ఓ నల్లని నల్లుల్లాంటి మనుషులున్నారు. పులొస్తే బెదరించడానికి కాబోలు ఆ వంటవాడు కాలేకొరకంపొకటి పట్టుకొని సిద్ధంగా నిలబడ్డాడు.

రెండుమూడు నిమిషాలు యుగాలయింది. అంత లో మరొకడు ఆ వంటగదిలోకి వెనకదారంట వచ్చి వగర్చుకొంటూ కూలబడిపోయేడు. వెనకదారి కూడా బంద్ చెయ్యడానికి మరో వంటవాడు పరిగెత్తేడు.

వగర్చుకుంటూ కూలబడినవాడు చాలా చిన్నకుఱ్ర వాడు పదిహేనేళ్ళు వయసుంటే ఉండవచ్చు. అతి మాసిన నల్ల నిక్కరు మీద అతి చింకి బనియను తొడు క్కున్నాడు. అతని జుట్టు కత్తిరించిన కఱ్ఱిగొఱ్రె బొచ్చు లా ఉంది. ముఖం చూస్తే ఎండు పొట్టేలు ముఖంలా మాడిపోయి ఉంది.

ఆ కుఱ్ఱాడు వగర్చుకుంటూ చెప్పేడు!

"చిన్నబాబా మిఠాయి కొట్టుకాడ మలుపుంది కదా అక్కడ మున్సిపాల్టోళ్ళు పైపుగొట్టాలేసేసి గొయ్యిలు కప్పెట్టకుండా ఒగ్గేస్తే అందులపడిపోనాది సెక్కరం! సెక్కరం పడగానే బండి బోల్తాకొట్టేసినాది బండి తిరగబడిపోగానే నానప్పుడు సిట్టెమ్మ కొట్టుకాడ ఇరిగి పోయిన అరుగు సప్టామీన నిలబడ్డాను. బండి తరిగబడి పోగానే బండంటే బోను బండన్నమాట! బండి తిరగ బడిపోగానే బోను తలుపులిడిపోనాయి! తలుపులిడిపో గానే సెంగుమని రోడ్డెక్కిపోనాది పులి! ఓరయ్యోరయ్యా జెవం గోలేటో సెప్పనేం! దీపాలమాపెకి కోవిటోడి మందు గుండుకొట్టు పేలిపోనాదెరికా? కొట్టు పేలగా నే ఆయాల జనం ఎగిర్నారెరికా? బోన్లోంచి ఈది లోకి పులెగరగానేజెనం అలా గోలెట్టి ఎగిర్నారు! నానంతా సూస్తన్నానేగానీ చినిమా సూస్తున్నట్టు సూస్తా ఉండి పోన్ను! అదంతా మనముందర ఈదిలోనే జరుగుతున్న దని లంగరందలేదు. అంతట ఆ పులి అందుకుంది నాయనా ఎందు గెద్ద కోడి పెట్టనందుకున్నట్టందుకొంది పిల్ల మా సెల్లమ్మలాగుంది. మా సెల్లెమ్మే సెల్లమ్మ. పిల్లే పిల్ల పదేళ్లుంటాయో ఉండవో అయితే మా సెల్లి కన్నులంగా ఎయ్యదు. గోసె ఎద్దది. ఆ పిల్ల పసుపచ్చ కబ్బా ఏసి ఆకుపచ్చలంగా ఏసిందేమో సిలక పిట్టని గండుపిల్లి కరుసుకున్నట్టే పరిగ్గలాగ్గ పిల్లని లంకించుకు నోట్లెట్టుక్కొని ఒక్క గెంతు గెంతినాదంతే! అప్పన్నా కు చినిమా కాదురా నాయనారే! అని అంటుకున్న కళ్ళు ఇద్దం ఏటి వెంటనే ఇటు ఎగరడం ఏటి?"

ఆ కుఱ్ఱవాడు ఆ వృత్తాంతం అంతా ఎంతో భయపడుతూ చెప్పినా కళ్ళులేని రాజుకి కౌరవయుద్ధం గురించి చెప్పినట్టుగా ఎంతో ఆసక్తితో చెప్పేడు.

ఆ సంగతి వినగానే నాకు తల గిర్రున తిరిగింది.

ఆ సమయంలో నన్నెవరో వెక్కిరించినట్టనిపించిం ది. నా కళ్ళకి ఎదురుగా ఉన్న ఆ కణకణలాడే నిప్పుల్లో. నా కంటికి కనిపించని దుష్టశక్తేదో, అప్పుడు పుట్టిన చిలకని తెచ్చి పడేసి అది ఆ నిప్పుల్లో కాల్తుండగా చెయ్యి నువ్వేం చేస్తావో చెయ్యి!" అని నన్ను ఛాలెంజ్ చేసినట్టు గా నాకు అనిపించింది. ఆ నిప్పుల్లో నేనుపులి కళ్ళు చూసేను. నాకు ఆ కళ్ళు పొడిచేసి, ఆ నిప్పులార్పేసి, ఆ విధంగా పచ్చటి ప్రాణాన్ని నిప్పుల్లో పడవేసే ఆ దుష్ట శక్తిని చిత్రచిత్రంగా వధచెయ్యాలనిపించింది. మరింక రూపులేకుండా ధ్వంసం చేయాలనిపించింది.

కళ్ళంట నీళ్ళు నిప్పులుకూడా రప్పించే భోగట్టా చెప్పేడు మాకు ఆ కుఱ్ఱవాడు.

ఆ రోజున ఆ పిల్ల ఆ పులినోట్లో ప్రాణాలు విడి చింది. ఆ రోజున ఆ పులి కూడా ఎవరో తుపాకీ కాల్పుగా చచ్చింది. ఆ రోజున ఆ పులి మీదకంటే భూపతి గారికి నా మీద ఎందుకో గానీ ఎక్కువ కోపం వచ్చింది. ముఖం చిట్లించుకుని రుసరుసలాడ్తూ నాతో మాట్లాడ కుండా నా వైపు చూడకుండా వెళ్ళిపోయేడతను.

ఆ రోజు గడిచి చాలా రోజులైంది. ఆ పిల్ల పోయిం ది. ఆ పులి చచ్చింది. ఆ పులి వెనకా ఆ పిల్ల వెనకా భూపతి కూడా ఏనాడో వెళ్ళిపోయాడు. ఆ రోజు గతించి ఇప్పటికి ముప్పైఏళ్ళయింది. చాలా కాలం అయింది కానీ ఆ రోజున జరిగిన అన్యాయం మాత్రం ఇప్పటికీ అలానే ఉంది. అది ముప్పైయేళ్ళనాటిదేకాదు తరతరాల నుండి యుగయుగాల నుండి జరుగుతున్న అన్యాయం అది!" ఈ అన్యాయం ఇంకెంత కాలం ఇంకా ఎంత కాలం నిలబడుతుందో, ఎప్పుడు ఎవరొచ్చి ఈ అన్యాయం మానవుల మధ్య మరింత జరక్కుండా దాన్ని తుదముట్టిస్తారో కదా!" అనిపిస్తూంటుంది నాకు. ఈ అన్యాయం ఎప్పుడో ఒకప్పుడు తప్పక అంత మవుతుందని నాకు ఒకసారి ఆశకలుగుతుంది. అంత మవదేమోనని ఇంకొకసారి నిండా నిరాశ నిండుకుం టుంది. ●

(జూలై 30 శాస్త్రిగారి పుట్టినరోజు సందర్భంగా —)

ఉత్తరవాహిని

'సీత' ముఖచిత్రంతో ఉదయం వీక్లీ ఎంతో ఆకర్ష ణీయంగా ఉంది. కవర్ పేజీ ఎంపికలో శ్రద్ధ తీసు కుంటున్న ఎడిటర్ గార్కి కృతజ్ఞతలు.

—ఎస్.సుజాతకుమారి,
వర్జీనియా, పటాన్‌చెరువు

'పురాణం సీత' గారు రాస్తున్న ఇల్లాలిముచ్చట్లు రస వత్తరంగా ఉంది. ఒక మంచి శీర్షిక చదువుతున్న అను భూతి కల్గింది.

—శరత్, పద్మలత
సనత్‌నగర్.

'ఆ గదికి ఓ ముద్దు బాకీ' కథ చాలా బాగుంది. ఆడదాని మనస్సే కాదు, మగవాడి హృదయం కూడా లోతైనదే, అని తమకథలో చక్కగా తెలియజేసిన రచ యిత గార్కి కృతజ్ఞతలు.

—ఎస్.ఖాదర్‌వల్లి, హైదరాబాద్

'తిరుణగిరి'గారి ఆడదాని ఆత్మకథ హృద్యంగా ఉంది. చక్కటి కథలను ప్రచురిస్తున్న 'ఉదయం వీక్లీ' ఎడిటర్ గార్కి కృతజ్ఞతలు.

—ఆగ్నేష, నందికొట్కూరు

'వాల్ పోస్టర్' శీర్షికలో మా మనస్సులలో చిరకాలం నిలిచిపోయే కవితలను మాకందిస్తున్నారు. ఈవారం స్వచ్ఛమైన నవ్వు కవిత చాలా బాగుంది. రచయితకు కృతజ్ఞతలు.

—ఎమ్.తిరుపతి, బెల్లంపల్లి.

హర్షగారి 'మత్తులో జోగుతున్న యువత' మంచి సమ స్యాత్మకమైన వ్యాసం. యువత మృత్యుద్వారాలను తెరి చే మత్తుపదార్థాలకు బానిసలైతే ఎలాంటి తీవ్ర పరిస్థి తులు సంభవిస్తాయో చాలా చక్కగా రాశారు. కృతజ్ఞ తలు.

—కృష్ణప్రసాద్, నందికొట్కూరు

'ఉదయం వీక్లీ'కి శివగారు వేస్తున్న బొమ్మలు ఎంతో వన్నె తెచ్చాయి. తన బొమ్మలతో జీవం పోస్తూ, ఉదయం వీక్లీని సర్వాంగ సుందరంగా తీర్చిదిద్దుతున్నం దులకు అభినందనలు.

—యనమండ్ర శ్రీనివాస భాస్కరరావు,
కొత్తపేట.

యర్రంశెట్టి సాయి గారి 'హ్యూమరాలజీ'తో మాటికి నూరు పాళ్ళు ఆనందాన్ని పొందాము. 'ఇల్లు కట్టి చూడు', 'హ్యూమరాలజీ' చదివి నవ్వాపుకోలేకపోతు న్నాం. హాస్యప్రియులందరికీ తమ రచనలతో సగం బలాన్నిస్తున్న శాయిగార్కి కృతజ్ఞతలు.

—మిట్టపల్లి రమేష్, సూర్యాపేట

'నాలెడ్జి బ్యాంకు' శీర్షిక ద్వారా కాంపిటేటివ్ ఎగ్జామ్స్ లు యువతకు ప్రోత్సాహాన్నిస్తున్నందుకు విద్యాదీప్తి గార్కి, సంపాదకవర్గానికి అభినందనలు.

—అనగంటి రంగయ్య, మల్లేశం, గొల్లపెల్లి.

బృందావనంలో గుభాళించే కుసుమాల్లా వెరైటీ సీరి యల్స్ చక్కటి కథలు, వింత వింత శీర్షికలతో మురి పిస్తూ, మా హృదయాలను రంజింపచేసే 'ఉదయం వీక్లీ'కి మా అభినందనలు.

—వి.నిర్మలా ప్రియదర్శిని,
పోరుమామిళ్ళ.

హేపీ బర్త్‌డే, క్లాప్ టు క్లాప్స్, సౌందర్యప్రియ, ఆలా పన, శీర్షికలు ఉదయం వీక్లీకి హైలెట్.

—ఎస్.జ్యోతి, బండారుగూడెం.